

Sygn. akt IIIRC 339/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2017r.

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim w Wydziale III Rodzinnym i Nieletnich,
w składzie:

Przewodniczący **SSR Mirosława Mironiuk**

Protokolant Katarzyna Chilimoniuk

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2017 roku w Bielsku Podlaskim

sprawy z powództwa M. W. (1)

przeciwko małoletniej M. W. (2)

o obniżenie alimentów

oraz

z powództwa wzajemnego małoletniej M. W. (2)

przeciwko M. W. (1) owi

o podwyższenie alimentów

I. Oddala powództwo główne;

II. Oddala powództwo wzajemne;

III. Odstępuje od obciążania stron kosztami procesu;

IV. Zasądza od powoda głównego M. W. (1) na rzecz małoletniej pozwanej M. W. (2) kwotę 600 (sześciuset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt III RC 339/16

UZASADNIENIE

Powód M. W. (1) wystąpił z powództwem przeciwko małoletniej M. W. (2) o obniżenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 30 czerwca 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt I C 1058/14 od powoda na rzecz małoletniej M. W. (2) z kwoty po 500 zł miesięcznie do kwoty po 300 zł miesięcznie. Wnosił także o zasądzenie od małoletniej pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu.

Ustawowa przedstawicielka małoletniej M. J. W., reprezentowana przez adw. A. R., wносиła o oddalenie powództwa o obniżenie alimentów oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. Jednocześnie, wystąpiła z powództwem wzajemnym przeciwko M. W. (1) o podwyższenie alimentów na rzecz małoletniej córki orzeczonych wyrokiem Sądu O. w B. z dnia 30 czerwca 2015 r. w sprawie o sygnaturze akt I C 1058/14 w kwocie po 500 zł miesięcznie do kwoty po 700 zł miesięcznie.

Powód M. W. (1) wnosił o oddalenie powództwa wzajemnego.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył co następuje:

Małoletnia M. W. (2) pochodzi ze związku małżeńskiego M. W. (1) i J. W.. Sąd Okręgowy w Białymstoku wyrokiem z dnia 30 czerwca 2015 roku w sprawie I C 1058/14 rozwiązał przez rozwód związek małżeński M. W. (1) i J. W. z winy obu stron. Władzę rodzicielską nad małoletnią M. W. (2) powierzył matce, ograniczając ojcu prawa do współdecydowania o sprawach związanych z edukacją i leczeniem dziecka. Kosztami utrzymania i wychowania małoletniej M. W. (2) obciążył oboje rodziców, z tym że zasądził od M. W. (1) tytułem alimentów na rzecz córki M. W. (2) kwotę po 500 zł miesięcznie płatne do 10- ego każdego miesiąca do rąk J. W., jako ustawowej przedstawicielki z odsetkami w wysokości 8% w stosunku rocznym w razie zwłoki w płatności. Sąd Apelacyjny w Białymstoku wyrokiem z dnia 15 stycznia 2016 roku w sprawie I ACa 883/15, zmienił powyższy wyrok Sądu Okręgowego w Białymstoku w ten sposób, że dodatkowo ustalił kontakty M. W. (1) z małoletnią córką w każdy pierwszy tydzień ferii zimowych od piątku poprzedzającego ferie od godziny 18.00 do niedzieli kończącej pierwszy tydzień ferii do godziny 18.00 oraz w miesiącu lipcu każdego roku od 1 lipca od godziny 18.00 do 31 lipca do godziny 18.00. Ponadto, zobowiązał J. W. do przygotowania dziecka do każdego kontaktu z ojcem i wydania ojcu w terminie wskazanych w orzeczeniu, zaś M. W. (1) do odwożenia dziecka po realizacji kontaktów.

W dacie ostatniego orzekania o wysokości alimentów M. W. (1) miał 27 lat, wykształcenie wyższe – licencjackie. Pracował na ¼ etatu w firmie brata (...) D. W. (1). Wcześniej prowadził własną działalność zajmującą się urządzeniami transportu miejskiego, którą zawiesił. Osiągał dochód w wysokości ok. 2000 zł. Mieszkał w bloku stanowiącym własność jego rodziców.

J. W. miała 29 lat, wykształcenie średnie. Była zatrudniona w zakładzie (...) w B. z wynagrodzeniem ok. 2300 zł. Zamieszkiwała wraz z córką w domu należącym do jej rodziców.

Małoletnia M. W. (2) miała 3 latka, była zdrowa, jedynie okresowo kontrolowana przez lekarza kardiologa.

Powyższe ustalono na podstawie akt Sądu Okręgowego w Białymstoku o sygnaturze I C 1058/14.

Zgodnie z art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków należy rozumieć zarówno istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, jak też istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie albo zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych. Z kolei art. 135 k.r.o. stanowi, iż zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego; wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Obecnie M. W. (1) ma 28 lat, wykształcenie wyższe. Powód (pozwany wzajemny) posiada uprawnienia konserwatorskie w zakresie podnośników koszowych i dźwigów, ma także uprawnienia kierowcy kategorii C. Od dnia 10 listopada 2014 r. do 31 stycznia 2017 roku był zatrudniony w firmie (...) w wymiarze ¼ etatu z wynagrodzeniem ok. 393,58 zł netto (k.5). W dniu 31 stycznia 2017 roku na mocy porozumienia stron została rozwiązana umowa o pracę pomiędzy (...) D. W. (1) a M. W. (1) (k.47-49). Od dnia 17 listopada 2016 r. M. W. (1) jest zatrudniony w Zakładach (...) w B. (k.4, 56). Od 17 listopada 2016 r. do 31.01.2017 r. pracował w Zakładach (...) na umowę zlecenie z wynagrodzeniem (za grudzień 2016 r.) 1572,11 zł netto (k.51). Zaś, od dnia 1 lutego 2017 r. do dnia 25 kwietnia 2017 r. jest zatrudniony w powyższych zakładach na okres próbny, z wynagrodzeniem 7,00 zł brutto za godzinę (k.50). Wynagrodzenie za styczeń 2017 roku wyniosło 1807 zł brutto (k.56). Z wydruku z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej wynika, iż (...) M. W. (1) prowadził działalność od dnia 04.09.2012 r. do dnia 14.11.2016 r. w zakresie transport drogowy towarów (k. 55). M. W. (1) nie figuruje w ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej do dnia 01.01.2012r przez Burmistrza Miasta B. (k. 54).

Sąd oddalił wnioski dowodowe pozwanej (powódki wzajemnej) w zakresie: żądania informacji o uzyskanym przez M. W. (1) wynagrodzeniu w firmie (...) D. W. (1) – z uwagi na to, iż okoliczności sprawy w tym zakresie zostały dostatecznie wyjaśnione w/w dowodami oraz żądania informacji z ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Burmistrza Miasta B., dotyczącej firmy (...) D. W. (2) – z uwagi na to, iż dowód powyższy dotyczył innej osoby niż strony i nie był przydatny do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Powód (pozwany wzajemny) M. W. (1) mieszka sam, w mieszkaniu stanowiącym własność ojca. Ponosi koszty związane z utrzymaniem mieszkania: czynsz – 200 zł, prąd – 80 zł; woda – 20 zł, TV i Internet – 80 zł, wyżywienie 400 zł, środki czystości i higieniczne – 100 zł. Na okoliczność ponoszonych kosztów utrzymania mieszkania przedłożył dokumenty w czerwonej teczce. Sąd oddalił wniosek dowodowy z tych dokumentów, albowiem wszystkie one dotyczyły wydatków za okres objęty wcześniej rozstrzygnięciem o alimentach zawartym w wyroku rozwodowym.

Powód twierdził, iż poza uiszczanymi alimentami na rzecz córki, kupuje córce ubrania, zabawki, wozi córkę do dentysty i opłaca koszty wizyt - jeżeli zachodzi taka potrzeba (k. 40v, 00:34:13). Ponadto, uczęszcza z córką na zajęcia jazdy konnej, opłata za 1 godzinę wynosi 50 zł. Zabiera także córkę do Tęczowej Krainy, opłata za karnet na sześć wejść wynosi 50 zł (k. 40, 00:17:53). Podnosił, iż w lipcu córka przebywała przez okres wakacji u niego. Matka nie spakowała dziecku ubrań, w związku z czym musiał zakupić córce wszystkie nowe ubrania i buty. Na potwierdzenie swoich twierdzeń M. W. (1) przedłożył kserokopię paragonów, z których wynikało, iż na ubranka w marcu 2016 roku wydał łącznie 62,97 zł (k.8), w maju 2016 roku - 294,71 zł (k. 7,8,9), w czerwcu 2016 roku – 24,98 zł (k.9), we wrześniu 2016 r. – 175,40 zł (k. 9), a w październiku – 85,99 zł (k.9), z kolei na obuwiu w marcu 2016 roku wydał 88,98 zł (k.8), a w czerwcu 2016 roku – 129,98 zł (k.7). Łącznie powód (pozwany wzajemny) w przeciągu 8 miesięcy wydał na ubranka i obuwiu dla córki kwotę 863,01 zł, co miesięcznie daje kwotę ok. 107,87 zł. M. W. (1) dołączył do pozwu również fakturę, z której wynikało, iż kupił córce łóżeczko za kwotę 1700 zł (k.6).

Ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Bielsku Podlaskim w dniu 26 stycznia 2016 roku w sprawie I Ns 1044/15 dotyczącą podziału majątku dorobkowego, M. W. (1) i J. W. dokonali podziału majątku wspólnego w ten sposób, że na własność M. W. (1) przyznali nieruchomość niezabudowaną położoną w obrębie miejscowości A. oznaczoną numerem geodezyjnym (...) o powierzchni 0,0633 ha o wartości 3000 zł oraz nakłady w postaci wzniesienia budynku mieszkalnego na nieruchomości oznaczonej numerem geodezyjnym (...), położoną w obrębie miejscowości A., gm. B. o pow. 0,5000 ha o wartości 140.000 zł, a także złoty pierścienek zaręczynowy z oczkiem koloru białego o wartości 100 zł. Z kolei na własność J. W. przyznano nieruchomość niezabudowaną położoną w obrębie miejscowości G., gmina B. oznaczoną numerem geodezyjnym (...) o powierzchni 1,6200 ha o wartości 12 000 zł. Tytułem spłaty M. W. (1) zobowiązał się do zapłaty na rzecz J. W. kwoty 70 000 zł płatnej w czterech ratach: I rata w wysokości 20 000 zł płatna w terminie jednego miesiąca od uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu postępowania, II rata w wysokości 20 000 zł płatna w terminie 3 miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia, III rata w wysokości 20 000 zł, płatna w terminie 5 miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia, zaś IV rata w wysokości 10 000 zł płatna w terminie 7 miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia.

Powyższe ustalono na podstawie akt Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim o sygnaturze I Ns 1044/15.

Powód (pozwany wzajemny) podnosił, iż jest zobowiązany do spłaty J. W. z tytułu podziału majątku wspólnego w kwocie 70 000 zł, ale z uwagi na trudną sytuację finansową, nie ma z czego spłacić byłej żony. Obecnie toczy się postępowanie egzekucyjne w stosunku do niego. Jeszcze w trakcie trwania sprawy rozwodowej, umową sprzedaży z dnia 04.09.2014r M. W. (1) sprzedał dom na rzecz osób trzecich za cenę 220.000 zł (k. 103-105 akt sprawy I Ns 1044/15). Twierdził, iż pieniądze ze sprzedaży domu przeznaczył na: zwrot długów, które posiadał w związku z budową w wysokości 180.000 zł, prowadzone sprawy sądowe oraz bieżące życie (k. 39v, 00:13:52).

M. W. (1) twierdził, iż nie może wrócić do zawodu kierowcy, gdyż wtedy nie mógłby się widywać z córką. Wskazywał, iż matka małoletniej utrudnia mu kontakty z dzieckiem. Składane przez nią donosy na policję powodują, że powód (pozwany wzajemny) musi jeździć na policję i zwalniać się z pracy co utrudnia podjęcie zatrudnienia (k. 39v, 00:06:07, 00:10:51).

J. W. obecnie ma 30 lat, wykształcenie średnie, bez zawodu. Od 1 lutego 2009 roku pracuje w firmie (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B.. Jest zatrudniona na czas nieokreślony. Średnie miesięczne wynagrodzenie za okres od września 2016 roku do listopada 2016 roku wyniosło 2106,82 zł netto (k.23). Mieszka razem z córką i rodzicami oraz dwiema siostrami w G.. Jedna z siostr jest osobą niepełnosprawną, druga siostra jest osobą dorosłą i pracuje. J. W. do pracy dojeżdża samochodem siostry, koszt miesięczny paliwa wynosi ok. 300 zł. Ponosi połowę kosztów utrzymania domu, w tym opłata za wodę i ścieki – 639,58 zł za pół roku (k.34), opłata za energię elektryczną – 285 zł (k.35). Twierdziła, iż na wyżywienie swoje i córki przeznaczają ok. 400 zł miesięcznie. Ustawowa przedstawicielka nie otrzymuje żadnych świadczeń na małoletnią córkę (k. 40, 00:20:52, 00:22:52, 00:41:39).

Małoletnia M. W. (3) obecnie ma 5 lat, uczęszcza do oddziału przedszkolnego przy Szkole Podstawowej im. J. P. II w Ł.. Koszt ubezpieczenie małoletniej wynosi 40 zł (k.33). Małoletnia ogólnie jest zdrowa, nie choruje przewlekłe. Choruje na typowe choroby dziecięce typu ospa, przeziębienie, wirusówka. Matka wydaje na leki ok. 100 zł miesięcznie. Małoletnia ma refluks. Z przedłożonych przez ustawową przedstawicielkę historii zdrowia i choroby dziecka wynikało, iż małoletnia była na wizytach lekarskich w dniach: 09.11.2016 r. z rozpoznaniem objawy podmiotowe i przedmiotowe przewodu pokarmowego i jamy brzusznej (k. 26-27); 17.11.2016 r. i 21.11.2016 r. z rozpoznaniem ostre zapalenie gardła i rozpoznanie współistniejące – refluks żołądkowo – przełykowy (k.24-25); 28.10.2016 r. z rozpoznaniem biegunka i zapalenie żołądkowo – jelitowe o prawdopodobnie zakaźnym pochodzeniu (k.28); 14.12.2016 r. i 20.12.2016 r. z rozpoznaniem ospa wietrzna (k.29-30). Matka małoletniej przedłożyła również kartę informacyjną, z której wynikało, iż małoletnia była hospitalizowana w dniach 14.10.2014 r. – 16.10.2014 r., z rozpoznaniem inne objawy podmiotowe i przedmiotowe dotyczące przewodu pokarmowego i brzucha (k.37). Z tego pobytu dziecka w szpitalu powód M. W. (1) przedłożył nagranie zapisane na płycie DVD (k. 38).

J. W. twierdziła, iż od czerwca 2014 roku wzrosły koszty utrzymania małoletniej. Wskazywała, iż obecnie dziecko uczęszcza do przedszkola. Koszt obiadów w przedszkolu wynosi 45-50 zł miesięcznie (k.30a, 30b, 30c,31). Matka małoletniej twierdziła, iż na śniadanie do przedszkola wydaje ok. 10-15 zł dziennie. Wskazywała, iż koszt wyprawki do przedszkola to kwota ok. 500 zł, dodatkowo musiała ponieść koszt zakupu plecaka – 57 zł oraz pojemników na kanapki – 20 zł (k.32). Matka dowozi dziecko samochodem do przedszkola mieszczącego się w Ł.. Twierdziła, iż małoletnia często choruje.

Matka małoletniej kwestionowała wydatki ponoszone przez pozwanego na rzecz córki. Podnosiła, iż ojciec sporadycznie zabiera córkę na jazdę konną, ostatnia jazda konna była pół roku temu. Rzadko również zabiera dziecko do Tęczowej Krainy. Twierdziła, iż powód (pozwany wzajemny) celowo wyzbył się zabudowanej nieruchomości stanowiącej majątek wspólny stron oraz nieruchomości niezabudowanej położonej we wsi A., unikając w ten sposób egzekucji należnej spłaty na rzecz byłej małżonki. Również celowo przekazał firmę (...) na rzecz brata, która przynosiła znaczne dochody. Ponadto, nie płaci regularnie zasądzonych alimentów, zalega z alimentami za okres 5 miesięcy. Ustawowa przedstawicielka przyznała, iż zarówno w lipcu jak i na feriach małoletnia przebywała u ojca, w tym czasie matka nie dawała córce ubrań. J. W. przyznała też, iż ojciec ponosił koszty związane z leczeniem zębów dziecka.

Powyższe ustalono na podstawie zeznań powoda (pozwanego wzajemnego) i ustawowej przedstawicielki (k. 40v.-41).

Dokonując analizy materiału dowodowego, Sąd doszedł do przekonania, iż brak jest podstaw do uwzględnienia żądania powoda M. W. (1) o obniżenie alimentów. W pierwszej kolejności należy zauważyć, iż nie zmniejszyły się usprawiedliwione potrzeby małoletniej M. W. (2). Dziecko rozwija się, stale rośnie, potrzebuje nowych ubrań. Wskazać należy, że poprzednie rozstrzygnięcie w zakresie alimentów uprawomocniło się niewiele ponad rok temu. Powództwo przez M. W. (1) zostało wniesione w dniu 13.12.2016r, a wyrok rozwodowy, którym zasądzone alimenty uprawomocnił się dnia 15.01.2016r.

M. W. (1) podnosił, iż zmieniły się obecnie jego możliwości zarobkowe i majątkowe. Jednak, w ocenie Sądu, powód (pozwany wzajemny) nie wykazał, aby jego możliwości zarobkowe uległy znacznemu pogorszeniu. M. W. (1) w dacie ostatniego orzekania o wysokości alimentów pracował na ¼ etatu w firmie brata (...) D. W. (1), wcześniej prowadził własną działalność, którą zawiesił. Osiągał dochód w wysokości ok. 2000 zł miesięcznie. Obecnie M. W. (1) jest

zatrudniony w Zakładach (...) na okres próbny z wynagrodzeniem ok. 1807 zł brutto. Pracuje w systemie zmianowym. Do 31 stycznia 2017 roku pracował w firmie brata (...) D. W. (1) w wymiarze ¼ etatu z wynagrodzeniem ok. 400 zł. Należy zauważyć, iż powód posiada uprawnienia konserwatorskie w zakresie podnośników koszowych i dźwigów, ma także uprawnienia kierowcy kategorii C. Powód pracuje w systemie zmianowym, a zatem ma możliwość podjęcia dodatkowej pracy. Tym bardziej, iż przez kilka miesięcy był zatrudniony zarówno w firmie brata jak i w Zakładach (...) i udawało mu się pogodzić obie prace. M. W. (1) twierdził, iż jeżeli wróci do zawodu kierowcy, nie będzie mógł się widywać z córką. W ocenie Sądu, twierdzenia te nie były wiarygodne. Z przedłożonej umowy o pracę wynikało, iż w firmie (...) M. W. (1) został zatrudniony, jako kierowca samochodu ciężarowego (k. 50, 63, 00:01:16). A ponadto, gdyby wykonywanie zawodu kierowcy utrudniało powodowi kontakty z córką, w takiej sytuacji może zawsze wystąpić o zmianę kontaktów z małoletnią i ustalenie ich w taki sposób, aby były one możliwe do realizowania. W kontekście możliwości zarobkowych powoda podkreślić należało, iż powód (pозwany wzajemny) zrezygnował z prowadzenia własnej działalności gospodarczej, która przynosiła dochód. M. W. (1), musiał mieć przy tym świadomość własnych zobowiązań alimentacyjnych. Przepis art. 136 k.r.o. stanowi, że jeżeli w ciągu ostatnich trzech lat przed sądowym dochodzeniem świadczeń alimentacyjnych osoba, która była już do tych świadczeń zobowiązana, bez ważnego powodu zrzeka się prawa majątkowego lub w inny sposób dopuściła się jego utraty, albo jeżeli zrzekała się zatrudnienia lub zmieniała je na mniej zyskowne, nie uwzględnia się wynikłej stąd zmiany przy ustalaniu zakresu świadczeń alimentacyjnych.

Nie zmieniła się natomiast sytuacja mieszkaniowa powoda. Zarówno w dacie ostatniego orzekania jak i w chwili obecnej mieszka w mieszkaniu stanowiącym własność ojca i ponosi wydatki związane z jego utrzymaniem. Łączne wydatki powoda - w tym zakresie - to kwota 880 zł miesięcznie. Po odliczeniu tych wydatków od uzyskiwanych dochodów pozostaje powodowi kwota 692 zł.

M. W. (1) podnosił także, iż kupuje córce ubrania i obuwie oraz ponosi koszty utrzymania córki w okresie, kiedy dziecko przebywa u niego. Z przedstawionych przez niego dowodów wynikało, iż miesięcznie na ubrania i obuwie wydaje ok. 110 zł. Jednak należy zauważyć, iż powód nie jest zobowiązany do ponoszenia tych kosztów, gdyż z wyroku ustalającego kontakty ojca z dzieckiem, to matka ma obowiązek przygotowywać dziecko do kontaktu, a zatem również wyposażać je w niezbędne ubrania i obuwie na czas pobytu dziecka u ojca. A zatem, rzeczy które powód zakupywał w trakcie pobytu dziecka u niego tj. ubrania, jest to koszt nienależny, gdyż obowiązek alimentacyjny wyczerpuje wszystko, co powód świadczyć wobec córki. Sąd dał wiarę twierdzeniom M. W. (1), iż musiał zakupić dziecku przedmioty niezbędne do funkcjonowania przez okres jego pobytu u niego, ponieważ J. W. nie przygotowała dziecka do kontaktu z ojcem. Przedstawicielka ustawowa przyznała fakt, iż nie dała dziecku ubrań na zmianę, butów i rzeczy, które były niezbędne w okresie pobytu córki u ojca. Taka postawa matki dziecka, może być podstawą do egzekwowania przez M. W. (1) wykonania orzeczenia o kontaktach w trybie przepisu art. 598¹⁵ k.p.c., czyli żądania zagrożenia nakazaniem zapłaty oznaczonej sumy pieniężnej za każde naruszenie obowiązku wynikającego z orzeczenia o kontaktach na rzecz osoby uprawnionej do kontaktu.

Dodatkowo, w tym zakresie zważyć należy, iż kosztami utrzymania i wychowania małoletniej M. W. (2) obciążeni są oboje rodzice. Sąd w każdym rozstrzygnięciu ustala wysokość potrzeb małoletniej powódki (pозwanej z powództwa głównego). W wyroku rozwodowym koszty te zostały określone na kwotę łączną 900 zł miesięcznie. Zasądzenie od ojca dziecka kwoty 500 zł powodowało, iż w pozostałym zakresie matka ponosiła koszty utrzymania i wychowania córki. Piecza nad osobą małoletniej pозwanej (powódki wzajemnej) M. W. (2) nie była pieczą naprzemienną, powód (pозwany wzajemny) zabierał córkę jedynie w ramach uregulowanych kontaktów z dzieckiem. Dlatego, nie można było uznać, iż w okresie realizowania przez niego kontaktów z małoletnią M. W. (2) nie był on zobowiązany do świadczeń alimentacyjnych.

Reasumując, Sąd uznał, iż możliwości majątkowe i zarobkowe powoda pozostały na zbliżonym poziomie, do tego jakie istniały w dacie ostatniego orzekania o alimentach. Nie uległa również zmianie jego sytuacja osobista i rodzinna.

Oдноśnie potrzeb małoletniej M. W. (2) uznać należało, iż nie wzrosły one na tyle, aby w realiach sytuacji osób zobowiązanych do alimentacji, należało ustalać inną ich wysokość. W tym zakresie wskazać należało, iż w dacie

ostatniego orzekania o alimentach małoletnia M. miała około 3 lat, zaś obecnie ma 5 lat i uczęszcza do przedszkola. Odnośnie kosztów pobytu dziecka w przedszkolu, Sąd uznał, iż na wydatki w tym zakresie składały się: kwota średnio ok. 40 zł miesięcznie na obiady oraz koszt wyprawki ok. 500 zł, dodatkowo koszt zakupu plecaka – 57 zł oraz pojemników na kanapki - 20 zł. W ocenie Sądu, koszt wyprawki do przedszkola przedstawiony przez J. W. jest adekwatny do rzeczywistych wydatków poniesionych w tym zakresie. Łącznie wydatki wraz z ubezpieczeniem wyniosły ok. 51 zł miesięcznie. Jednocześnie, Sąd nie dał wiary twierdzeniom J. W., iż na śniadanie dla córki do przedszkola wydaje ok. 10-15 zł dziennie. Była to kwota zdecydowanie zawyżona.

Małoletnia jest dzieckiem zdrowym, zaś świadectwa i informacje przedłożone od lekarzy dotyczyły wizyt od października do grudnia 2016 r. i za wyjątkiem współistniejącego rozpoznania refluksu żołądkowo przełykowego, były to rzeczy związane z chorobami wieku dziecięcego bądź przeziębieniami. W związku z tym, iż małoletnia nie jest pod stałą opieką specjalistycznych poradni, zatem ponoszone koszty w tym zakresie nie były wydatkami stałymi.

Sąd nie dał wiary twierdzeniom ustawowej przedstawicielki, iż na ubrania dla córki wydaje ok. 300 zł miesięcznie. W tym zakresie nie zostały przedłożone inne dowody niż zeznanie przedstawicielki ustawowej. Wskazywany przez J. W. koszt nie był uzasadniony potrzebami małoletniej M. W. (2).

Sytuacja ustawowej przedstawicielki również nie uległa większym zmianom. J. W. nadal pracuje w firmie (...) w B., otrzymuje wynagrodzenie w wysokości ok. 2100 zł netto. W dalszym ciągu mieszka z rodzicami i dwiema dorosłymi siostrami, przy czym jedna siostra jest osobą niepełnosprawną. Dokłada się do kosztów utrzymania mieszkania. Wydatki, które przedłożyła ustawowa przedstawicielka za wodę i ścieki, dotyczyły okresu sześciu miesięcy i była to kwota 639 zł. W ocenie Sądu, J. W. faktycznie obciąża w tym zakresie wydatek w łącznej kwocie ok. 70 zł, czyli część przypadająca na nią i na małoletnią pozwaną (powódkę wzajemną), pozostałą kwotę rachunku powinni ponosić pozostali członkowie rodziny. Jeśli zaś chodzi o energię elektryczną, to z przedstawionego rachunku wynikało, iż rodzina za prąd płaci ok. 286 zł miesięcznie, a zatem ustawową przedstawicielkę i małoletnią obciąża wydatek z tego tytułu w łącznej kwocie ok. 94 zł miesięcznie. Łączny koszt utrzymania małoletniej oraz jej matki w tym zakresie to kwota ok. 164 zł miesięcznie.

J. W. z G. dojeżdża samochodem do pracy w B.. Małoletnia uczy się w przedszkolu w Ł., zatem ustawowa przedstawicielka ponosi koszty użytkowania pojazdu. Zasadny był zatem wydatek związany z kosztem zakupu paliwa w kwocie ok. 300 zł miesięcznie.

W ocenie Sądu, od ostatniego orzekania o wysokości alimentów nie zmienił się koszt utrzymania małoletniej M. W. (2). Była to kwota ok. 900 zł miesięcznie. W chwili obecnej M. W. (1) jest zobowiązany do alimentacji na rzecz córki w kwocie 500 zł. Zdaniem Sądu kwota ta na obecnym etapie rozwoju dziecka jest adekwatna do usprawiedliwionych potrzeb małoletniej i możliwości zarobkowych M. W. (1). W pozostałym zakresie obowiązek alimentacyjny spoczywa na matce dziecka, która w części może realizować go również czyniąc osobiste starania o utrzymanie i wychowanie małoletniej.

Mając powyższe na uwadze, dokonując analizy materiału dowodowego, Sąd doszedł do przekonania, iż z jednej strony brak było podstaw do uwzględnienia żądań powoda M. W. (1) o obniżenie alimentów, z drugiej zaś strony brakło podstaw do podwyższenia alimentów na rzecz małoletniej M. W. (2).

Z tych przyczyn i na podstawie art. 138 kro i 135 § 1 i 2 kro orzeczono, jak w sentencji.

Sąd na zasadzie art. 102 kpc odstąpił od obciążania stron kosztami procesu.

Na podstawie art. 98 kpc i §4 ust. 4 w zw. z §2 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U poz. 1800) - zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania - zasądził od M. W. (1) na rzecz małoletniej M. W. (2) kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

S ę d z i a